

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 772/2016-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 31. mája 2017 v senáte zloženom z predsedu Petra Brňáka, zo sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Milana Ľalíka (sudca spravodajca) prerokoval prijatú sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpenej advokátom JUDr. Petrom Weisom, advokátska kancelária Weis & Partners s. r. o., Ivánska cesta 30/B, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 37 P 400/2008 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKČIA] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 37 P 400/2008 p o r u š e n é b o l i .

2. Okresnému súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 37 P 400/2008 p r i k a z u j e ďalej konať bez zbytočných prietahov.

3. [REDACTED] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 3 000 € (slovom tritisíc eur), ktoré je jej Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. [REDACTED] priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 303,16 € (slovom tristotri eur a šesťnásť centov), ktorú je Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť na účet jej právneho zástupcu JUDr. Petra Weisa, advokátska kancelária Weis & Partners s. r. o., Ivánska cesta 30/B, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 772/2016-10 z 13. decembra 2016 podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“) vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 37 P 400/2008 (ďalej aj „namietané konanie“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že v namietanom konaní sťažovateľka vystupuje v procesnom postavení odporkyne vo veci návrhu [REDACTED] (ďalej len „navrhovateľ“) na určenie práv a povinností rodičov k maloletému [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „maloletý“). Návrh na úpravu práv a povinností rodičov

k maloletému bol podaný 30. októbra 2008, okresný súd však do dňa podania ústavnej sťažnosti vo veci právoplatne nerozhodol.

3. Podľa sťažovateľky postupom okresného súdu v namietanom konaní dochádza k porušovaniu jej označených práv a v odôvodnení sťažnosti bližšie argumentovala:

„... styk matky, sťažovateľky s maloletým sa v súčasnosti realizuje len na základe predbežného opatrenia, nariadeného Uznesením OS Bratislava III zo dňa 22.05.2015, sp. zn. 51P/525/2014-108, potvrdeného Uznesením KS Bratislava zo dňa 05.10.2015, sp. zn. 11 CoP/542/2015-122, a to v rozsahu len jednej hodiny týždenne za prítomnosti otca maloletého a psychológa [REDAKOVANÉ]. Toto predbežné opatrenie však zo strany otca nie je dodržiavané. Takto určený rozsah styku je objektívne nedostatočný, a teda v rozpore so záujmami a zdravým vývojom maloletého.

... Na poslednom pojednávaní v tejto veci, ktoré sa konalo dňa 28.10.2015, bolo ďalšie pojednávanie odročené na neurčito, a to z dôvodu podávania námietky zaujatosti otcom maloletého. Dňa 16.12.2015 Okresný súd Bratislava III vydal Uznesenie sp. zn. 4NcC 81/2015-2594, ktorým sudkyňa nebola vylúčená z rozhodovania vo veci.

Od tohto pojednávania a vydania uznesenia, súd nevykonal žiadne ďalšie úkony a pojednávanie aj napriek opakovanému dopytovaniu sa zo strany sťažovateľky nevytýčil. Vzhľadom na značné prieťahy v konaní matka prostredníctvom svojho právneho zástupcu zasielala Okresnému súdu Bratislava III niekoľko žiadostí o vytýčenie pojednávania, avšak bezvýsledne. Pojednávanie do dňa podávania tejto sťažnosti vytýčené nebolo.

... Sťažovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu podala Sťažnosť predsedovi súdu na porušovanie práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zo dňa 20.10.2016. Do dňa podávania tejto sťažnosti však sťažovateľka neobdržala žiadnu odpoveď resp. vyjadrenie zo strany predsedu súdu.

... Sťažovateľka má zato, že konanie vedené na Okresnom súde Bratislava III pod spisovou značkou 37P/400/2008 nie je právne ani skutkovo zložitú. Meritum predmetnej veci tvorí súčasť bežnej agendy súdov, o ktorej sa rozhoduje v podstatne kratších lehotách. V danom prípade nejde o mimoriadne faktickú zložitú veci. Konania o úpravu práv a povinností a určenie výživného maloletému nie je ničím neobvyklým v rozhodovacej činnosti všeobecných súdov.

... Sťažovateľka má zato, že pokiaľ ide o jej správanie ako účastníka súdneho konania k prietahom z jej strany nedochádzalo. Jej postoj možno hodnotiť ako aktívny a súčinnosť, požadované úkony vykonávala načas a bez zbytočných odkladov.

... Sťažovateľka prejavila svoju nespokojnosť s postupom súdu a podala z dôvodu nečinnosti súdu niekoľko žiadostí o vytýčenie termínu pojednávania a o odstránenie prietahov v konaní.

... Nerešpektovanie zásady hospodárnosti v konaní všeobecného súdu je spôsobilé porušiť základné právo účastníka súdneho konania na konanie bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Takmer 8 - ročné súdne konanie spôsobil postup súdnych orgánov v predmetnej veci tak, ako je opísaný v skutkovom stave.“

4. Sťažovateľka na základe uvedeného žiada, aby ústavný súd rozhodol o porušení jej v záhlaví rozhodnutia označených práv postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 37 P 400/2008, prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prietahov, priznal sťažovateľke finančné zadosťučinenie v sume 10 000 € a náhradu trov konania.

5. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedom listom sp. zn. Spr 3054/2017 zo 7. februára 2017, a právny zástupca sťažovateľky k vhodnosti ústneho pojednávania listom z 23. januára 2017.

5.1 Predseda okresného súdu vo svojom stanovisku k sťažnosti, súčasťou ktorého bolo aj vyjadrenie vo veci konajúcej zákonnej sudkyne, k veci uviedol, že „*pôvodnej zákonnej sudkyňi JUDr. Klepáčovej bol ku dňu 13.12.2016 prerušený výkon funkcie sudcu a vec bola náhodným výberom pridelená na prejednanie novovymenovanej sudkyňi Mgr. Gabriele Žabkovej dňa 22.12.2016*“.

Zároveň oznámil, že súhlasí s tým, aby ústavný súd rozhodol bez nariadenia ústneho pojednávania.

5.2 Zákonná sudkyňa konajúca vo veci vo svojom vyjadrení k sťažnosti uviedla:

«Matka maloletého, v podanej sťažnosti ÚS SR uvádza, že od pojednávania, konaného dňa 28.10.2015 a vydania uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo 16.12.2015 sp. zn. 4NcC/81/2015 o nevyklúčení zákonnej sudkyne, tunajší súd nevykonal žiadne ďalšie úkony a pojednávanie aj napriek opakovanému dopytovaniu sa z jej strany a podaným žiadosťami o vytýčenie termínu pojednávania, nevytýčil.

V predmetnej veci boli od 16.12.2015 vykonané tieto úkony a doručené tieto podania:

1/ žiadosť PZ matky o nariadenie termínu pojednávania a rozhodnutie vo veci, doručená tunajšiemu súdu dňa 14.12.2015,

2/ uznesenie súdu z 28.12.2015 č.k 37P 400/2008-2659 o návrhu otca maloletého z 21.12.2015 na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým do právoplatného rozhodnutia vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému zveril maloletého do osobnej starostlivosti otca. Zároveň matke uložil zákaz vycestovať s maloletým mimo územia SR; rozhodnutie nadobudlo vykonateľnosť 07.01.2016 (ďalej len „rozhodnutie“),

3/ oznámenie pôvodnej PZ matky [REDAKOVANÉ] podaním, doručeným tunajšiemu súdu dňa 13.01.2016, že došlo k dohode o skončení zastupovania.

4/ odvolanie nového PZ matky maloletého zo dňa 22.01.2016 proti rozhodnutiu (ďalej len „odvolanie“), ktoré súd doručoval KO a PZ otca maloletého s výzvou na vyjadrenie sa k nemu na základe úpravy VSÚ z 26.01.2016,

5/ opätovná žiadosť PZ matky o vytýčenie termínu pojednávania a rozhodnutie vo veci, doručená tunajšiemu súdu dňa 15.02.2016,

6/ vyjadrenie PZ otca maloletého k podanému odvolaniu zo 16.02.2016,

7/ úprava zákonnej sudkyne zo 04.03.2016, na základe ktorej bolo odvolanie matky maloletého proti rozhodnutiu doručované následne aj Okresnej prokuratúre Bratislava III a bolo doručované aj vyjadrenie otca maloletého k odvolaniu - OP BA II, KO a pôvodnej PZ matky (napriek správnej úprave zákonnej sudkyne doručovať PZ matky Weis & Partners s.r.o.), ktorej bolo nesprávne doručované aj oznámenie vo veci žiadosti PZ matky o vytýčenie termínu pojednávania, že na súde prebiehajú úkony odstraňovania závad pri doručovaní odvolania, ktoré oznámenie a vyjadrenie k odvolaniu prevzala pôvodná PZ matky,

8/ na základe telefonick^{ej} komunikácie PZ matky s asistentkou tunajšieho súdu, mailom z 18.03.2016 požiadal PZ matky o doručenie všetkých dokumentov od 01.12.2016, ktoré mu boli podľa zoznamu na pokyne VSÚ z 26.05.2016 doručené dňa 31.05.2016 (pozn. vyjadrenie otca k odvolaniu ani oznámenie, že prebiehajú úkony odstraňovania závad pri doručovaní odvolania však neboli ani dodatočne doručené novému PZ matky),

9/ opätovná žiadosť PZ matky o nariadenie termínu pojednávania a rozhodnutie vo veci, doručená tunajšiemu súdu dňa 01.08.2016,

10/ uznesenie z 24.01.2017 č.k. 37P/400 2008-2712 o prenesení miestnej príslušnosti na Okresný súd Bratislava II,

11/ úprava zákonnej sudkyne z 24.01.2017 doručiť uznesenie o prenesení miestnej príslušnosti účastníkom konania.»

5.3 Právny zástupca sťažovateľky vo svojom stanovisku doručenom ústavnému súdu 26. januára 2017 uviedol, že netrvá na ústnom pojednávaní pred ústavným súdom.

6. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1 a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

8. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 37 P 400/2008 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

9. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov...

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

10. Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

11. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, pričom tento účel možno

dosiahnuť zásadne až právoplatným rozhodnutím (mutatis mutandis II. ÚS 26/95, I. ÚS 47/96, III. ÚS 116/02).

12. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádzala predtým z niektorých ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), a to § 6, § 100 ods. 1, § 117 ods. 1 a § 119 ods. 1 OSP, ktorý platil do 30. júna 2016, a v súčasnosti vychádza najmä zo zásady vyplývajúcej z čl. 17 a § 157 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

V zmysle čl. 17 CSP *„súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným priet'ahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb“* a v zmysle § 157 ods. 1 CSP *„súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania“*.

13. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

14. Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom namietaného konania je úprava rodičovských práv a povinností k maloletému, t. j. vec, ktorej povaha si vyžaduje osobitnú starostlivosť všeobecného súdu o naplnenie účelu súdneho konania, čo okrem iného znamená, že všeobecný súd má povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a skončená (§ 100 ods. 1 Občianskeho súdneho

poriadku) a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie (mutatis mutandis I. ÚS 145/03, I. ÚS 142/03, I. ÚS 19/00).

15. Posúdením namietaného konania podľa prvého kritéria ústavný súd dospel k záveru, že preskúmané konanie, ktorého predmetom je rozhodovanie o úprave práv a povinností rodičov k maloletému, nie je po právnej stránke zložité. Obdobné spory tvoria štandardnú súčasť rozhodovacej agendy okresných súdov, pričom k tejto problematike existuje v zásade ustálená judikatúra všeobecných súdov. Určitý stupeň faktickej zložitosti mohol súvisieť s potrebou nariadenia znaleckého dokazovania a s procesnou aktivitou účastníkov. Zdĺhavý priebeh napadnutého konania však ústavný súd nemôže pripísať iba na vrub týmto skutočnostiam. Ani predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení k sťažnosti nenamietal zložitosť veci.

16. Pri hodnotení ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v namietanom konaní, ústavný súd konštatuje, že aj sťažovateľka čiastočne prispela svojim správaním k celkovej dĺžke namietaného konania. Na ťarchu sťažovateľky z pohľadu zbytočných prietáhov v namietanom konaní možno pripísať skutočnosť, že sa opakovane nezúčastňovala nariadených pojednávaní (pojednávania uskutočnené 8. septembra 2009 a 8. októbra 2009, na ktorých svoju neúčasť ani neospravedlnila, a pojednávania uskutočnené 26. apríla 2011 a 24. júna 2015). Uvedené skutočnosti nepochybne mali dopad na celkovú dĺžku trvania konania, na čo ústavný súd musel pri posudzovaní veci prihliadnuť. Napriek tomu v danom prípade podiel sťažovateľky na vzniknutých prietáchoch podľa názoru ústavného súdu neospravedlňuje neúmerne dlho trvajúce konanie okresného súdu.

17. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a konštatuje, že vzhľadom na doterajšiu dĺžku namietaného konania nepovažoval za potrebné podrobne skúmať postup okresného súdu, pretože aj skutkovo či právne náročnejšia občianskoprávna vec nesmie trvať takú dlhú dobu. Z ústavnoprávneho hľadiska je neakceptovateľné, aby predmetné opatrovnícke konanie nebolo právoplatne skončené ani po vyše 8 rokoch od jeho

začatia. Už samotná dĺžka trvania konania pred okresným súdom sama osebe signalizuje porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote.

18. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na svoju doterajšiu judikatúru, podľa ktorej k zbytočným prietahom v súdnom konaní nemusí dochádzať len nekonaním príslušného súdu, ale aj takou jeho činnosťou, ktorá nesmeruje k odstráneniu právnej neistoty účastníkov súdneho konania (strán sporu). Aj neefektívna činnosť štátneho orgánu (všeobecného súdu) môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ak činnosť štátneho orgánu nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľka obrátila na štátny orgán, aby o jej veci rozhodol (napr. IV. ÚS 164/03, IV. ÚS 121/04, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 380/08, I. ÚS 158/2010).

19. O neefektívnej činnosti okresného súdu svedčí skutočnosť, že jeho meritórny rozsudok z 12. mája 2011 bol odvolacím súdom zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Okresný súd postupoval neefektívne a v rozpore so zásadou hospodárnosti konania aj tým, keď po vyše 8 rokoch prebiehajúceho konania rozhodol o prenesení miestnej príslušnosti na Okresný súd Bratislava II, ktorý vyslovil nesúhlas s uvedeným postupom. Súd vyššieho stupňa napokon rozhodol, že príslušným na konanie je okresný súd.

20. Z uvedených dôvodov ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v namietanom konaní, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

21. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd v bode 2 výroku tohto rozhodnutia prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať v predmetnej veci bez zbytočných prietahov.

22. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie. Sťažovateľka žiadala priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 000 € vzhľadom na význam namietaného konania a zásah do jej nemajetkovej sféry.

23. Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky, najmä na doterajšiu dĺžku namietaného konania a zistený podiel sťažovateľky na jeho trvaní, považuje za primerané v sume 3 000 €.

24. Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátom JUDr. Petrom Wiesom, a podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde uložil okresnému súdu povinnosť uhradiť sťažovateľke trovy konania. Keďže sťažovateľka trovy konania do dňa rozhodnutia ústavného súdu nevyčíslila, ústavný súd jej priznal náhradu trov konania, ktoré vyplývajú z obsahu spisu, teda odmenu v sume 303,16 € za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2016 (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie sťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Trovy konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku) podľa bodu 4 výroku tohto rozhodnutia.

25. Vzhľadom na znenie čl. 133 ústavy toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. mája 2017